

Консультація для батьків

Дитячий травматизм та його профілактика

Термін «*травма*» походить від латинського слова і в перекладі воно означає тілесне пошкодження при пораненні. Пошкодження, які повторювались у певній групі населення називається травматизмом.

Під дитячим травматизмом слід розуміти сукупність раптово виниклих ушкоджень серед дітей різного віку. Травми серед дітей, на жаль, зустрічаються досить часто. Дитячий травматизм має багато характерних особливостей. Дитячі травматизми поділяються на:

- *Грудний (з моменту народження до 1 року);*
- *Переддошкільний вік (від 1 до 3 років);*
- *Дошкільний вік (від 3 до 6 (7) років);*
- *Шкільний вік (від 7 до 16 років).*

На першому році життя у дитини швидко розвивається нервова система, формуються нервові рефлексі, і тому вплив навколишнього середовища позначається на роботі кори головного мозку. В цей час дитина старається пізнати навколишній світ і з великою цікавістю хоче познайомитись з усім новим, що оточує її. Дитина старається брати все в руки, все тягне до рота. Тому в дихальні шляхи немовлят часто попадають сторонні предмети, не рідко спостерігаються опіки стравоходу та органів дихання.

У дітей від 1 до 3 років розвивається опорно-руховий апарат, малята вчаться ходити, бігати, стрибати. Вони в цьому віці стають дуже рухливими, отже виникають травми, пов'язані з падінням дитини.

У дітей від 3 до 12 років з'являються нові інтереси, формується своє «я». Допитливість з відсутністю необхідного життєвого досвіду і навичок, невміння реально оцінити небезпеку, прагнення швидко все зробити теж нерідко призводить до нещасних випадків.

Щоб визначити характер травми та її наслідки важливу роль відіграють і анатомічні особливості дитячого організму шкіра у немовлят дуже ніжна тому її дуже легко поранити і при цьому виникають гнійно-запальні процеси і фурункули, абсцеси та інше, але зате підшкірно-жировий прошарок, навпаки у дітей розвинений краще і при падінні дітей, оберігає тканини й органи від ушкоджень. М'язи ніжні, кістки еластичні, багаті на воду і містять в собі мало солей. Окістя товще і пластичніше. Тому у дітей швидше загоюються рани, зрощуються переломи кісток, відновлюються діяльність органів значно швидше ніж у дорослих.

Травматизм поділяють на:

- *Побутовий;*
- *Транспортний;*
- *Шкільний;*
- *Спортивний;*
- *Вуличний;*
- *Вогнепальний;*
- *Сільськогосподарський;*
- *Виробничий;*
- *Родовий травматизм;*
- *Нещасний випадок на воді;*
- *Задушення та отруєння.*

Саме частіше зустрічається побутовий травматизм. Побутовий травматизм вважаються ушкодження, які діти отримали вдома (у будинку, на подвір'ї, на вулиці, у дитячому садку). Ушкодження при цьому найрізноманітніші, але самі небезпечні з них це опіки полум'ям, хімічними речовинами і падіння з висоти. Причини побутового травматизму різноманітні, але найчастіше з них це недостатній догляд батьків. Такі, здавалося б на перший погляд дрібниці, які залишені у доступному для малят місці (голки, цвяхи, леза бритв та ін.) призводять до травм, а іноді і до смерті. Це ж саме стосується оголених проводів електромережі, відчинених вікон, сходів – і за свою необережність батьки іноді дуже дорого розплачуються.

Діти до трьох років дуже рухливі і цікаві. Перед ними розкривається новий незнаний світ і прагнучи пізнати його, вони пробують предмети на дотик, смак і особливо їх приваблюють яскраві, блискучі, предмети, які зроблені зі скла, металу – граючись такими предметами (голки, шпильки, цвяхи, гудзики, монети) та невміле поводження малюками з ними часто призводить до поранень та іноді малята ковтають їх.

У дітей старшого дошкільного віку та молодших учнів ушкодження можуть бути зумовлені іншими причинами. Вони рухливі, нестримані, пустують, але часто дістають травми в будинку чи школі, тому що авторитет старших дітей є якимось бар'єром, тому діти намагаються позбутися нагляду батьків і охоче проводять своє дозвілля на подвір'ї зі своїми ровесниками, катаючись на велосипедах, самокатах, санках, лізуть на високі дерева, відкриті люки, драбини. Тому необладнані дитячі майданчики, захаращені двори, відкриті люки, канави, несправні поручні сходів, велосипеди – дуже небезпечні. Особливо травматичними для дітей є неогорожені ділянки де проводяться ремонтні роботи.

Дитячий травматизм – серйозна проблема, але якщо батьки будуть стежити за своєю дитиною і навчати його правилам безпеки, багатьох травм вдасться уникнути.